

FIȘA DISCIPLINEI
Anul universitar 2016-2017

1. Date despre program

1.1. Instituția de învățământ	Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia
1.2. Facultatea	FACULTATEA DE ISTORIE ȘI FILOLOGIE
1.3. Departamentul	DEPARTAMENTUL ISTORIE-ARHEOLOGIE-MUZEOLOGIE
1.4. Domeniul de studii	ISTORIE
1.5. Ciclul de studii	LICENȚĂ
1.6. Programul de studii	ISTORIE

2. Date despre disciplină

2.1. Denumirea disciplinei	ISTORIOGRAFIE ROMÂNEASCĂ		2.2. Cod disciplină	I.2103			
2.3. Titularul activității de curs	Conf. univ.dr. Laura STANCIU						
2.4. Titularul activității de seminar	Lect.univ.dr. Cornelia POPA-GORJANU						
2.5. Anul de studiu	II	2.6. Semestrul	I	2.7. Tipul de evaluare (E/C/VP)	E	2.8. Regimul disciplinei (O – obligatorie, Op – opțională, F – facultativă)	O

3. Timpul total estimat

3.1. Numar ore pe saptamana	4	din care: 3.2. curs	2	3.3. seminar/laborator	2
3.4. Total ore din planul de învățământ	56	din care: 3.5. curs	28	3.6. seminar/laborator	28
Distribuția fondului de timp					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					20
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					20
Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					20
Tutoriat					
Examinări					2
Alte activități (cercuri studentesti, conferinte ale studentilor)					7

3.7 Total ore studiu individual	69
3.8 Total ore din planul de învățământ	56
3.9 Total ore pe semestru	125
3.10 Numărul de credite	5

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1. de curriculum	ISTORIOGRAFIE GENERALĂ INTRODUCERE ÎN ISTORIA MODERNĂ A ROMÂNILOR
4.2. de competențe	

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	
5.2. de desfășurarea a seminarului/laboratorului	

6. Competențe specifice acumulate

Competențe profesionale	Descoperirea și utilizarea resurselor bibliografice și arhivistice specifice istoriei culturii, istoriei moderne și contemporane, precum și istoriei istoriografiei; Realizarea unui discurs istoriografic coerent, cu finalitate pedagogică și științifică.
Competențe transversale	Asumarea unor norme etice în preluarea și utilizarea informației de orice natură.

7. Obiectivele disciplinei (reieșind din grila competențelor specifice acumulate)

7.1 Obiectivul general al disciplinei	Cunoașterea, înțelegerea și utilizarea adecvată a abordărilor fundamentale vizând conceptele specifice Istoriei istoriografiei românești. Cuprinderea într-o structură unitară și coerentă a principalelor teoretizări și a reperelor valorice recunoscute din domeniul Istoriei istoriografiei și din domeniile conexe.
7.2 Obiectivele specifice	Integrarea istoriografiei românești în contextul mai larg al istoriografiei europene și universale. Formarea unei baze de date cu largă deschidere spre aprofundarea ulterioară, din perspectiva educației permanente, a temelor de larg interes pentru domeniul Istoriei istoriografiei. Cunoașterea, până la detaliu, a problemelor specifice cercetării recente din domeniul istoriografiei românești.

8. Conținuturi

8.1 Curs	Metode de predare	Observații
1. <i>Obiectul, locul, însemnătatea și periodizarea istoriei istoriografiei românești.</i> C1. Oglindirea istoriei istoriografiei românești în istoriografia contemporană. 1.1. Preocupările de istoria istoriografiei românești. 1.2. Periodizarea istoriei istoriografiei din România. 1.3. Rolul formativ al istoriei istoriografiei românești.	Prelegere Problematizare (conversație)	2 4 octombrie
2. <i>Istoriografia medievală</i> C2. Context social, politic și cultural. 2.1. Analistica medievală: <i>Letopisețul lui Ștefan cel Mare</i> . 2.2. Triada cronicărească. Cronistica în Țara Românească. 2.3. Istoriografia latină medievală în Transilvania.	Prelegere Problematizare Fixarea cunoștințelor (conversație, interpretare de text, recapitulare)	2 11 octombrie
3. <i>Istoriografia umanistă</i> C3. Cadrul istorico-politic. 3.1. Afirmarea umanismului. Nicolae Olahus (1493-1568). 3.2. "Historia militans": Grigore Ureche, Miron Costin și Ion Neculce. 3.3. Constantin Cantacuzino, Stolnicul (1640-1716): încercări de filosofie a istoriei.	Prelegere Problematizare Fixarea cunoștințelor (conversație, interpretare de text, recapitulare)	2 18 octombrie
4. <i>Istoriografia preiluministă</i> C4. Cadrul istorico-politic. 4.1. Clarificări conceptuale: preiluminismul. 4.2. Dimitrie Cantemir (1673-1723). 4.3. Preocupări istoriografice preiluministe în Transilvania: memorialistica.	Prelegere Problematizare Fixarea cunoștințelor (conversație, interpretare de text, recapitulare)	2 25 octombrie
5. <i>Istoriografia iluministă românească</i> C5. Cadrul general extern și intern. Periodizarea și conceptul <i>Școala Ardeleană</i> ca mișcare specifică <i>Aufklärung</i> -ului. 5.1. Preocupări istoriografice la reprezentanții Școlii Ardelene. Samuil Micu (1745-1806). 5.2. Preocupări istoriografice la reprezentanții Școlii Ardelene. Gheorghe Șincai (1754-1816).	Prelegere Problematizare Fixarea cunoștințelor (conversație, interpretare de text, recapitulare)	2 1 noiembrie

5.3. Preocupări istoriografice la reprezentanții Școlii Ardelene. Petru Maior (1761-1821) și Ion Budai Deleanu (1760-1820).		
6. <i>Istoriografia preromantică românească</i> C6. Cadrul politico-istoric general extern și intern. 6.1. Clarificări conceptuale: preromantismul și romantismul (<i>Vormärz</i>). 6.2. Preocupări istoriografice românești preromantice. Vasile Popp. 6.3. Preocupări istoriografice românești preromantice. Aaron Florian.	Prelegere Problematizare Fixarea cunoștințelor (conversație, interpretare de text, recapitulare)	2 8 noiembrie
7. <i>Istoriografia romantică românească</i> C7. Afirmarea noii generații de istorici romantici. Mihail Kogălniceanu (1817-1891). 7.1. Afirmarea noii generații de istorici romantici. Nicolae Bălcescu (1819-1852). 7.2. Afirmarea noii generații de istorici romantici. August Treboniu Laurian (1810-1881). 7.3. Afirmarea noii generații de istorici romantici. Alexandru Papiu Ilarian (1827-1877).	Prelegere Problematizare Fixarea cunoștințelor (conversație, interpretare de text, recapitulare)	2 15 noiembrie
8. <i>Istoriografia românească romantică (postrevoluționară)</i> C8. Cadrul politico-istoric general extern și intern. 8.1. George Barițiu (1812-1893). 8.2. Alexandru Odobescu (1834-1896). 8.3. Bogdan Petriceicu Hașdeu (1838-1907).	Prelegere Problematizare Fixarea cunoștințelor (conversație, interpretare de text, recapitulare)	2 22 noiembrie
9. <i>Afirmarea spiritului critic în istoriografie</i> C9. Rolul „Junimii” și al „Convorbirilor literare” în afirmarea și maturarea. spiritului istoric. Titu Maiorescu (1840-1917). 9.1. Gheorghe Panu (1848-1910). 9.2. Vasile Alexandrescu Urechia (1834-1901). 9.3. Alexandru D. Xenopol (1847-1920).	Prelegere Problematizare Fixarea cunoștințelor (conversație, interpretare de text, recapitulare)	2 29 noiembrie
10. <i>Noul spirit critic în istoriografia românească</i> C10. Prima generație pozitivistă. Ioan Bogdan (1864-1919). 10.1. Dimitrie Onciul (1856-1923). 10.2. Constantin Giurescu (1875-1918). 10.3. Nicolae Iorga (1871-1940).	Prelegere Problematizare Fixarea cunoștințelor (conversație, interpretare de text, recapitulare)	2 6 decembrie
11. <i>Noua generație de istorici români ardeleni</i> C11. Cadrul politico-istoric general extern și intern de după 1918. 11.1. Rolul și locul istoriografiei confesionale în istoriografia română a secolului XX: Augustin Bunea (1857-1910). 11.2. Iacob Radu (1869-1932). 11.3. Rolul și locul istoriografiei confesionale în istoriografia română a secolului XX: Silviu Dragomir (1888-1962). 11.4. Ioan Lupaș (1880-1967).	Prelegere Problematizare Fixarea cunoștințelor (conversație, interpretare de text, recapitulare)	2 13 decembrie
12. <i>Școli istorice românești universitare</i> C12. Vasile Pârvan (1882-1927). 12.1. Alexandru Lapedatu (1876-1954). 12.2. Gheorghe I. Brătianu (1898-1953). 12.3. Petre P. Panaitescu (1900-1967).	Prelegere Problematizare Fixarea cunoștințelor (conversație, interpretare de text, recapitulare)	2 20 decembrie
13. <i>Istoriografia românească în perioada comunistă</i> C13. Cadrul politico-istoric general extern și intern de după 1948. 13.1. Istoriografia stalinistă (Mihail Roller). 13.2. Istoriografia comunistă (1956-1971). 13.3. Istoriografia național comunistă (1971-1989).	Prelegere Problematizare Fixarea cunoștințelor (conversație, interpretare de text, recapitulare)	2 7 ianuarie
14. <i>Istoriografia românească după 1989</i> C14. Cadrul politico-istoric general extern și intern de după 1989. 14.1. Situația Institutelor de Istorie Națională, a Catedrelor de Istorie universitară și a revistelor de specialitate după 1990. 14.2. Temele Noii Istoriografii.	Prelegere Problematizare Fixarea cunoștințelor (conversație, interpretare de text, recapitulare)	2 10 ianuarie

14.3. Raportarea istoriografiei românești recente la istoriografia occidentală.		
Bibliografie (minimală și obligatorie) 1. Boia, Lucian, <i>Istorie și mit în conștiința românească</i> , București, Humanitas, 1997. 2. Idem, <i>Două secole de mitologie națională</i> , București, Humanitas, 2011. 3. Idem, <i>Elitele capcanele istoriei. Elita intelectuală românească între 1930-1950</i> , București, Humanitas, 2011. 4. Hitchins, Keith, <i>Mit și realitate în istoriografia românească</i> , București, Editura Enciclopedică, 1997. 5. Kellogg, Frederick, <i>O istorie a istoriografiei române</i> , Iași, Editura Institutului European, 1996. 6. Louthan, Howard, „Austria, the Habsburgs, and Historical Writing in Central Europe”, în <i>The Oxford History of Historical Writing</i> (General Editor: Daniel Woolf), vol. 3: 1400-1800 (Eds. José Rabasa, Masayuki Sato, Edoardo Tortarolo, Daniel Woolf), Oxford University Press, 2012. 7. Mârza, Radu, <i>Romanian Historians and Propaganda (1914-1946). The case of Transylvania</i> , Bratislava, 2014. 8. Mihalache, Andi, <i>Istorie și practici discursive în România „democrat-populară”</i> , București, Albatros, 2003. 9. Moisa, Gabriel, <i>Istoria Transilvaniei în istoriografia românească (1965-1989)</i> , Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană, 2003. 10. Idem, <i>Clio în zodia ideologizării. Interferențe politico-istoriografice în România comunistă</i> , Cluj-Napoca, Mega, 2013. 11. Müller, Florin, <i>Politică și istoriografie în România 1948-1964</i> , Cluj-Napoca, Nereamia Napocae, 2003. 12. Teodor, Pompiliu, <i>Evoluția gândirii istorice românești</i> , Cluj, Dacia, 1970. 13. Idem, <i>Introducere în istoria istoriografiei din România</i> , Cluj-Napoca, Accent, 2002. 14. Verdery, Katherine, <i>Compromis și rezistență. Cultura română sub Ceaușescu</i> , București, 1994. 15. Zub, Al., <i>De la istoria critică la criticism. Istoriografia română sub semnul modernității</i> , București, Editura Enciclopedică, 2000. 16. Idem, <i>Orizont închis. Istoriografia română sub dictatură</i> , Iași, Institutul European, 2000. 17. Idem, <i>Clio sub semnul interogației. Idei, sugestii, figuri</i> , Iași, Polirom, 2006.		
Seminar-laborator		
Seminar introductiv	Conversație	2
Istoriografia umanistă: Nicolaus Olahus (1493-1568), <i>Ungaria. Atila</i> .	Problematizare conversație, interpretare de text	2
Istoriografia preiluministă: Dimitrie Cantemir, <i>Descrierea Moldovei</i> .	Problematizare conversație, interpretare de text,	2
Istoriografia iluministă românească: Ion Budai Deleanu, <i>Despre originile popoarelor din Transilvania</i> .	Problematizare conversație, interpretare de text,	2
Afirmarea noii generații de istorici romantici. August Treboniu Laurian (1810-1881), Alexandru Papiu Ilarian (1827-1877).	Problematizare conversație, interpretare de text	2
Istoriografia romantică românească: Mihail Kogalniceanu, <i>Cronicile romana seu Letopisetele Moldavei si Valahiei. Tabele istorice ale Romaniei de la 1766 pene la 11 februarie 1866</i> .	Problematizare conversație, interpretare de text,	2

Afirmarea spiritului critic în istoriografie: Alexandru D. Xenopol, <i>Istoria românilor din Dacia Traiană</i> .	Problematizare conversație, interpretare de text,	2
Noul spirit critic în istoriografia românească: Dimitrie Onciul, <i>Scrieri istorice</i> .	Problematizare conversație, interpretare de text,	2
Noul spirit critic în istoriografia românească: Nicolae Iorga (1871-1940).	Problematizare conversație, interpretare de text	2
Noua generație de istorici români ardeleni: Ioan Lupaș (1880-1967)	Problematizare conversație, interpretare de text	2
Rolul și locul istoriografiei confesionale în istoriografia română a secolului XX: Silviu Dragomir (1888-1962)	Problematizare conversație, interpretare de text	2
Școli istorice românești universitare: Gheorghe Ion Bratianu, <i>Tradiția istorică despre întemeierea statelor românești</i> .	Problematizare conversație, interpretare de text,	2
Școli istorice românești universitare: P. P. Panaitescu	Problematizare conversație, interpretare de text	2
Istoriografia românească în perioada comunistă	Problematizare conversație, interpretare de text	2
Bibliografie: Brătianu, Gheorghe Ion, <i>Tradiția istorică despre întemeierea statelor românești</i> , București, 1980. Cantemir, Dimitrie, <i>Descrierea Moldovei</i> , studiu introductiv, antologie și note finale de C. Maciuca, București, 1967. Deleanu, Ion Budai, <i>Despre originile popoarelor din Transilvania</i> , vol. I-II, București, 1991. Kogălniceanu, Mihail, <i>Cronicile române sau Letopiseșele Moldavei și Valahiei. Tabele istorice ale României de la 1766 pene la 11 februarie 1866</i> , București, 1872. Olahus, Nicolaus (1493-1568), <i>Ungaria. Atila</i> , traducere, cuvânt înainte și note Gyöngyvér Antal, Iași, sine anno. Onciul, Dimitrie, <i>Scrieri istorice</i> , ediție critică îngrijită de Aurelian Sacerdoțianu, București, 1968. <i>The Oxford History of Historical Writing</i> (ed. by Daniel Woolf, Andrew Feldherr & Grant Hardy), vol. I-V, Oxford University Press, 2011. Xenopol, Alexandru D., <i>Istoria românilor din Dacia Traiană</i> , vol. I, București, 1920.		

9. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Continutul disciplinei a fost evaluat de către Comisia de monitorizare și evaluare a programului de studiu, în componenta careia intra și câte un reprezentant al absolvenților și câte un reprezentant al angajatorilor.

10. Evaluare

Tip activitate	10.1 Criterii de evaluare	10.2 Metode de evaluare	10.3 Pondere din nota finală
10.4 Curs	1.1. Claritatea exprimării în comunicarea scrisă 1.2. Abordarea interpretativă a problematizării 1.3. Interpretarea și evaluarea	scrisă (S): lucrare scrisă; eseu interpretativ.	50%

	critică a fenomenului istoriografic românesc în contextul istoriografiei europene.		
10.5 Seminar/laborator	1.4. Cantitatea și calitatea cunoștințelor însușite 1.5. Formularea unui punct de vedere profesional asupra fenomenului istoriografic, pornind de la pozițiile exprimate în istoriografia de specialitate.	scrisă (S): lucrare scrisă; eseu interpretativ.	50%
10.6 Standard minim de performanță: Integrarea istoriografiei românești în contextul mai larg al istoriografiei europene și universale. Formarea unei baze de date cu largă deschidere spre aprofundarea ulterioară, din perspectiva educației permanente, a temelor de larg interes pentru domeniul Istoriei istoriografiei.			
Demonstrarea competențelor prin: Cunoașterea problemelor specifice cercetării recente din domeniul Istoriografiei românești.			

Data completării
19.09.2016

Semnătura titularului de curs

Semnătura titularului de seminar

Data avizării în departament
27.09.2016

Semnătura directorului de departament